

V ZAVETJU STARIH ZIDOV

Blizu avtocestnega izvoza za Kozino stoji stara kamnita hiša, ki je od nekdaj služila lačnim in utrujenim popotnikom. Nekdanjo podrtijo, ki je še do pred dvema letoma kazila občestni prostor, je odkupil investitor z jasnim namenom: urediti prijetno gostilno, ki bo ponujala, kot nekoč, počitek in pogostitev utrujenim sodobnim popotnikom. Poimenoval jo je po svoji noni Tonci iz Slop, ki je bila s svojim značajem, dobroto in potrpežljivostjo nekaj prav posebnega. Spomin nanjo nam daje sporočilo, da je vredno pogledati nazaj h koreninam in ne pozabiti preteklosti in preprostosti nekdanjega vsakdana.

To sporočilo vsakdo občuti ob okušanju odlične hrane, ki je v starem ambientu še okusnejša. Objekt so povečali s prizidkom, ki ustvari kontrast staremu. S povezavo obeh delov v celoto sta bili združeni dve časovno različni arhitekturi in nastal je objekt, ki ponazarja sožitje med ohranjanjem dediščine in sodobno arhitekturo. Pri zasnovi notranje opreme je veljalo načelo: ohraniti, kar je staro in lepo, ostalo pa podrediti temu. Z uporabo nevtralnih barv, kot so črna, bela in naravna barva lesa, so prišli stari kamnoseški detajli še bolj do izraza. Z arhitektko Sanjo Premrn sem se pogovarjala o ozadju nastajanja projekta prenove.

Kako je prišlo do prenove?

Hiša je bila v slabem stanju, a še vedno zelo očarljiva, zato se je investitorju, ki ima čut za estetiko (sploh estetiko kamna), zdela prenova edina možnost. Nihče ni niti pomislil, da bi hišo porušili – takih namreč ne delajo več.

Kaj so bile največje bojazni pred začetkom del in za kakšne so se ti izzivi izkazali v resnici?

Večjih bojazni ni bilo, saj je bila konstrukcija objekta dobro ohranjena. Meni osebno je bil velik izziv npr. izbira oken – kakšna okna vgraditi v kamnit objekt, da bodo sodobna, a ne bodo videti kot tujek. Veliko časa smo namenili tudi odločitvi, ali zamenjati razmeroma novo streho, ki jo je postavil prejšnji lastnik, saj je imela prevelike napušče. Na koncu smo jo in mislim, da je bilo vredno.